

Nelămurire

Iulia Dragomir

Nu înțeleg de ce simt nevoia să fiu în legătură cu tine,
să știu de simți, ce gândești, ce faci,
de parcă m-aș hrăni cu relația coaserii cerului,
știind că ești fericit cu visele care îți înaripează pașii,
cu așteptările pe care le întâmpini în zilele de alergare pe roata orelor.
Nu înțeleg de ce mă doare luna când nu te văd,
mă doare dimineața când nu te aud,
mă doare vremea când te ascunzi în iarna gândurilor.
Probabil că o să mă scurg spre izvorul tăcerii
să nu mă mai tulbure cerbii de dor,
colindând pădurea cu sania retragerilor în crîngul inimii.
Ma îngrop într-o uitare de sine.
Să nu mă întrebi de unde răsare zâmbetul! (30 nov-1 dec 2015)